

grundlag for at forske i kommunismens forbrydelser. De er kommet ind under det, jeg kalder politiske massedrab. De er jo ikke nødvendigvis biologisk betingede, men betinget af en ideologi begynder man at slagte hinanden. Tag Cambodia, tag behandlingen af kulakkerne og ukrainerne under Stalin.

Så jeg er glad for, at mange af høringssvarene har påpeget dette, og jeg er også glad for, at flere ordførere har været tilfredse med og positive over for det. Men deraf følger så også konstruktionen, i hvert fald her i begyndelsen, ved oprettelsen af det nye virke.

Vi vil selvfølgelig lytte til den kritik og de indvendinger, der har været, vi vil også lytte til høringssvarene, og vi vil også give god nok tid til at behandle høringssvarene og de spørgsmål, folketingsudvalget måtte have. Jeg har lagt vægt på her at forklare, at konstruktionen er en følge af, at vi ikke bare vil have bofællesskab, vi vil også have forskningsmæssige resultater.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, der er et problem med helt at finde ud af, hvad hensigten med Menneskerettighedscenteret er i denne her konstruktion. Jeg tror, der er meget få af os, så vidt jeg har kunnet høre i debatten, der decideret har kritiseret, at man har lavet det andet institut, og at vi ikke har rost det nok. Jeg skulle jo rose til så mange sider, at det var svært at nå alt det roseri. Konstruktionen er ikke så tosset, og om den nu er god nok, er noget af det, som jeg synes – bl.a. med Forskningsrådets kritik af det – vi skal have tid til at kigge på.

Om det nationale perspektiv, som jo flere af dem varetager, er godt nok varetaget ved placeringen under Udenrigsministeriet, og hvordan det hænger sammen, synes jeg også vi skal have kigget på. Og her mener jeg, at man ikke bare har sparet en pedel, man har faktisk sparet en hel masse udenomsværker ved at lave den konstruktion.

Problemet med koblingen til Menneskerettighedscenteret er jo, at det skal være så uafhængigt, som det skal være, for at vi kan leve op til Parisprincipperne. Og det var til den del af det, jeg sagde, at spørgsmålet er, om de fordele, vi får ved, at de er sammen, når vi skal respektere uafhængigheden og forskningsfriheden og for den sags skyld også økonomien ifølge Parisprincipperne, opvejer, at man har lavet for tung en konstruktion. Det er her, jeg siger, at det er spørgsmålet, om det ikke kunne klares med et godt

samarbejdsudvalg og en pedel i stedet for en meget, meget dyr direktør og en stor, meget besværlig bestyrelse. Det er jo så det, jeg synes, vi skal kigge nøjere på.

Men selve konstruktionen med det andet er der god mening i, og jeg er ikke uenig i, at i hvert fald i nogle af de centre, kan vi jo godt sige, at der også var en temmelig indirekte kritik, der var i hvert fald en temmelig støjende kritik af Center for Freds- og Konfliktforskning, der laver sådan noget vrøvl som at sende et hørings svar over til os på engelsk, hvor selv Bjørn Møllers dissens skrives på engelsk. Det er altså for komisk, og det er jo ikke overbevisende, hvis de skal forklare os, hvor nødvendige de måtte være i denne her situation.

KL 13.45

Tilsvarende kan man sige om CUF. I virkeligheden kan vi få meget mere glæde af CUF's arbejde, hvis det ligger i de her sammenhænge. Jeg er enig i ministerens opremsning, men jeg vil godt føje Tjetjenien til, og så kan vi tage noget, som vi begge nok mener burde høre ind under forestillingerne også, nemlig Tyrkiets folkedrab på Armenien, som er noget af det, der har ligget helt underbelyst, og hvor det af en eller anden underlig grund hele tiden lykkes tyrkerne at få stoppet, at man får kigget ordentligt på den sag osv. Det kunne vi bestemt få gjort noget fornuftigt ud af.

Det var det, der var min pointe i det. Det var ikke at køre det hele sammen i en pællemaelle, men at sige, at det var netop koblingen af de to institutter, vi havde lidt problemer med, fordi vi skal leve op til Parisprincipperne.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg takker også for ministerens svar, og jeg vil godt sige, at det ikke er Kristeligt Folkepartis hensigt, at Institut for Internationale Studier bare skulle blive et bofællesskab. Jeg er fuldstændig enig i, at man kan opnå nogle gode synergieffekter på forskningssiden osv., osv., som ministeren er inde på.

Når jeg specielt nævner Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier i denne sammenhæng, er det, fordi man bl.a. af høringssvarene kan se, at man ikke føler, at de nuværende aktiviteter, som er dækket af det nuværende center, videreføres i den konstruktion. Man har jo meget nøje regnet med specielt i forhold til Institut for Menneskerettigheder, at alle aktivitetsområderne skulle med, ja, man skulle endda udvide aktivitetsom-